

[Else-Merete Ross.]

medlem mulighed for at komme så tæt på den løsning, som han eller hun finder stemmer bedst med vedkommendes overbevisning. Det synes jeg er meget vigtigt i et lovforslag som det foreliggende.

Ruth Olsen: At adgangen til at lade sig sterilisere principielt bør være fri for voksne personer, der har et velovervejet ønske herom, har der ikke været megen uenighed om i udvalget. Uenigheden drejer sig åbenbart udelukkende om, hvornår man mener en person er voksen i denne henseende, dvs. hvornår en person er moden nok til at tage en sådan beslutning selv.

I SFs gruppe er der forskellige opfattelser. Man kan anlægge den betragtning, at det eneste logiske ville være, at personligt myndige personer, dvs. personer over 20 år, også må have selvbestemmelsesret, når det drejer sig om, hvorvidt man vil lade sig sterilisere eller ej. Men man kan også anlægge den betragtning, at så længe muligheden for at genetablere forplantningsevnen er forholdsvis ringe, må vi beskytte de helt unge mod at begå uovervejede handlinger.

Ud fra det synspunkt må justitsministerens forslag om en aldersgrænse på 25 år synes rimeligt, og for aldersgruppen under 25 år har loven sandsynligvis heller ingen praktisk betydning alligevel. Sætter man derimod grænsen højere end de 25 år, mener jeg, man undervurderer menneskets evne til at administrere sig selv og sine personlige anliggender.

Justitsministerens forslag om at give overlæger ret til at nægte at udføre det operative indgreb, sterilisation kræver, kan vi ikke acceptere. Dette forslag er der ikke, som det gælder det tilsvarende i lovforslaget om fri abort, nogen som helst rimelig begrundelse for, og jeg anbefaler derfor at stemme for mindretallets ændringsforslag nr. 11 til § 10.

Hanne Budtz: Siden jeg havde ordet ved første behandling, har jeg fået skærpet min opfattelse af aldersgrænsen med hensyn til at få adgang til at lade sig sterilisere, og jeg erindrer fra første behandling, at den eneste, der måske virkelig udtrykte bekymring over aldersgrænsen på 25 år som for lav, var det ærede medlem hr. Poul Dam.

Det er jo et alvorligt indgreb navnlig for kvindens vedkommende, det er noget uigenkaldeligt: når først det er sket, vil hun altså ikke mere blive i stand til at få børn; derfor har jeg en helt anden indstilling til dette lovforslag end til lovforslaget om svangerskabsafbrydelse, hvor det drejer sig om enkelttilfælde, og hvor kvinden dog i langt, langt de overvejende tilfælde vil være i stand til at få flere børn.

Det spørgsmål har altså rejst sig for mig, om det er rigtigt at give denne mulighed allerede ved det 25. år. Der er nu talt så meget her om, at det skulle være ved myndighedsalderen; nogle går ind for denne alder, fordi mennesker skal være selvbestemmede og der ikke skal være tale om formynderi. Efter min opfattelse er det en helt forkert betragtning at tale om formynderi i denne forbindelse. Det, der for mig er afgørende, er, at man ser — det ved vi jo alle — at livet er så foranderligt, den enkelte persons situation kan forandre sig umådelig meget, et ægtepars situation kan forandre sig, ingen kan se, hvordan det går for den enkelte eller for ægteparret, om ægteskabet bliver opløst, om det bliver opløst ved skilsmisse eller ved død; vi ser eksempler på, at et ægtepar eller i hvert fald en enlig person har fået det antal børn, som denne eller de synes er passende, og man er egentlig tilfreds med det, og så kan der ske det ulykkelige, at man mister sine børn; det kan også være, man ved indgåelsen af nyt ægteskab gerne vil have et barn med den nye ægtefælle, og det mener jeg, uden at der er tale om formynderi, kan være vanskeligt at overskue allerede ved det 25. år, og derfor har jeg altså foreslået en aldersgrænse på 35 år — det er ændringsforslag nr. 3.

Nu har flere ordførere, navnlig fru Else-Merete Ross, nævnt resultatet af de høringer, vi har fået, efter at lovforslaget blev fremsat, og fru Else-Merete Ross har ret i, at vi dér hver kan finde holdepunkter for det synspunkt, vi nu har, men det, der vel går igennem resultatet af disse høringer, er en bekymring og en usikkerhed. Jeg kan altså også finde nogle af disse resultater til støtte for mit ændringsforslag om de 35 år, og så vil det dog hele tiden være en trøst, synes jeg, hvis mit ændringsforslag skulle gå igennem, at så er det en rimelig aldersgrænse; skulle det ikke gå igennem, findes der jo